

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/86/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123010326
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4123010326.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Zity Matyóovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a/, písmeno g/, odsek 2 písmeno b/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona, v bode 1/ v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B., proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 16.08.2023 sp. zn. 33T/15/2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 08.09.2023 sp. zn. 33T/15/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 08.11.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný A. B. (ďalej len obžalovaný) v bodoch 1/ až 3/ uznaný vinným z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., v bode 1/ v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. potom čo, podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. bol zrušený vo výroku o vine a treste trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/73/2022 zo dňa 30.11.2022 právoplatného dňa 30.11.2022, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v tomto výroku o vine a treste svoj podklad týkajúci sa obvineného A. B., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že: 1/ dňa XX.XX.XXXX okolo 10:04 hod. v C., v Obchodnom centre A. C. D. E. XX v predajni F. & G. A. B. v pánskom oddelení si vložil do modrého ruksaku značky Adidas vystlaného alobalom 17 ks pánskych tričiek z. Mustang rôznych farieb a veľkostí, ktoré chcel odcudziť, pričom bol vyrušený zamestnancami predajne a ruksak skryl pod regál a následne z predajne odišiel, čím by odcudzením uvedeného tovaru spôsobil B.. F. A. škodu vo výške 287,82 Eur

2/ dňa XX.XX.XXXX v čase od 17:30 hod. do 18:00 hod. v C. v H. F. I. C. J. XX v predajni K. K. odcudzil z regálu s pánskymi holiacimi potrebami 2 kusy holiaci strojček style master zn. Gillette L. F. M. hodnote 42,95 Eur za kus, 2 kusy strojček Philips One Blade str. QP 2620/20 F&B v hodnote 49,95 za kus a 2 kusy náhradná náplň čepeľ 4 kusy zn. Philips One Blade v hodnote 49,95 Eur za kus, ktorý tovar si vložil do ruksaku a bez jeho zaplatenia prešiel cez pokladničnú zónu, čím spôsobil B.. K. K. A. škodu vo výške 285,70 Eur

a uvedených konaní v bode 1/ a 2/ sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/98/2021 zo dňa 28.04.2022, právoplatným dňa 28.04.2022, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák. a súd upustil od uloženia súhrnného trestu, 3/ dňa XX.XX.XXXX v čase o 17:50 hod. v meste C., na adrese G. XXXX/XX, v obchodnom centre F. C. vzal z predajne N. B. 4 ks paplónov 800 g KRONBORG LOFTET 135x200 v hodnote 200 eur za 1 ks a 4 ks vankúšov 1130 g KRONBORG LOFTET 70x80 v hodnote 80 eur za 1 ks a odišiel s nimi cez núdzový východ predajne, čím spôsobil spoločnosti N. B. škodu vo výške 1 120 eur, pričom obvinenému A. B. bola uložená sankcia blokovou pokutou Obvodného oddelenia Policajného zboru Nitra - západ č. AA2200379061 zo dňa 29.06.2022, právoplatnou dňa 29.06.2022, za priestupok proti majetku

spáchaný formou drobnej krádeže podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch a zároveň bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. OT/31/21 zo dňa 11.04.2021, právoplatným dňa 11.04.2021, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák. a rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/98/21 zo dňa 28.04.2022, právoplatným dňa 28.04.2022, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g/ Tr. zák.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák., § 43 Tr. zák. ďalší spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, pričom na výkon tohto trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu súd I. stupňa uložil povinnosť nahradiť poškodenej obchodnej spoločnosti N. B., so sídlom D. XX, XXX XX J., IČO: XX XXX XXX spôsobenú škodu v sume 1 120,- eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu a to proti všetkým výrokom rozsudku ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo, pričom napadnutý rozsudok navrhol v celom rozsahu zrušiť a vrátiť vec súdu I. stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol, alebo aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku sám vo veci rozhodol.

Obhajca obžalovaného v odôvodnení odvolania namietal nesprávne právne posúdenie skutku, pričom mal za to, že obžalovaný nenaplnil definíciu pokračovacieho trestného činu, keďže v konaní absentuje jednotiaci zámer. Podľa jeho názoru útoky neboli vyvolané jedinou pohnútkou, keďže pri každom konaní existovala nová pohnútká, nové okolnosti a chýba subjektívna súvislosť medzi jednotlivými konaniami. Nešlo o páchanie toho istého (jediného) trestného činu, ale išlo o dva samostatné trestné činy, v dôsledku čoho nebola naplnená samotná podstata pokračovacieho trestného činu. Poukázal na skutočnosť, že krádeže na seba bezprostredne nenadväzovali (20.06.2022 a 03.07.2022), v dôsledku čoho nebola naplnená požiadavka objektívnej súvislosti v čase. Ďalšia námietka obhajoby smerovala k nesprávnej právnej kvalifikácii skutku, vyvolanej v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia, keď súd I. stupňa nesprávne rozhodol, že boli naplnené znaky pokračovacieho zločinu krádeže tak, že krádež zo dňa 03.07.2022 označil ako jeden z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu. Krádež a pokus o krádež zo dňa 20.06.2022 mali byť posúdené ako pokračovací trestný čin a následná krádež zo dňa 03.07.2022 posúdená ako samostatný trestný čin, teda pri takejto právnej kvalifikácii by nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., t.j. čin spáchaný na viacerých osobách. V prípade, ak by súd nekvalifikoval skutky ako pokračovací trestný čin, nedošlo by k naplneniu znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty. Argumentoval, že obžalovaný sa dopustil iba trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ a g/, ods. 2 písm. b/ v časti pokusu podľa § 14 Tr. zák. a teda pri výmere trestu mal súd vychádzať z trestnej sadzby šesť mesiacov až tri roky a nie z trestnej sadzby tri roky až desať rokov. Z dôvodu nesprávnej aplikácie trestnej sadzby považoval uložený trest za neprimeraný.

Odvolanie zdôvodnil aj sám obžalovaný, pričom namietal kvalifikáciu trestného činu ako pokračovací zločin krádeže s použitím § 138 písm. j/ Tr. zák. Podľa jeho názoru trestný čin sa nedotkol fyzickej osoby, dotknutou je právnická osoba (ako spoločnosť, nie jednotlivec, človek, osoba), takže z reálneho hľadiska sa nejedná o osobu. Zdôraznil, že pojem „poškodený“ nemožno zamieňať s pojmom „osoba“. Trestná činnosť by musela byť spáchaná priamo proti osobe - človeku (obeť trestného činu), alebo ak by bolo porušené vlastnícke právo fyzickej osoby alebo právnickej, jednalo sa o osobu ako človeka, ale nie právnickú osobu, čo je v tomto trestnom konaní spoločnosť. Objekt je „vlastnícke právo“, ale konkrétne v rovine individuálneho objektu, je to vlastnícke právo spoločnosti nie reálnej osoby. Ku kvalifikačnému pojmu na viacerých osobách argumentoval, že ho možno použiť v prípade útoku priamo proti osobe ako obeť trestného činu, ktorá sa definuje ako osoba, ktorej bola individuálne alebo kolektívne spôsobená škoda, telesná a psychická ujma, emocionálne utrpenie, značná škoda alebo ujma na základných právach. Z týchto dôvodov ho nemožno použiť, keďže ide iba o poškodenú spoločnosť. Namietal, že právnická osoba môže byť označená pojmom „poškodený“, ale nie pojmom „osoba“, lebo nie je obeť trestného činu, nie je porušené ani vlastníctvo fyzickej alebo právnickej osoby ako konkrétneho jednotlivca. Konštatoval, že trestné právo hmotné definuje použité § 138 písm. j/ Tr. zák. zo všeobecného hľadiska použitia pri pokračovacom trestnom čine spáchaného na troch osobách, ale nikde nie je doslovne definované použitie právnickej osoby, aby spoločnosť mohla spadať pod pojem „osoba“ pri trestnom čine krádeže podľa § 212 Tr. zák. Tento trestný čin sa musí konkrétne posudzovať nie zo všeobecných ustanovení, je to predsudok ohýbania práva. Poukázal na to, že použitie analógie

v trestnom práve hmotnom v neprospech páchatel'a je neprípustné v otázkach rozširovania podmienok trestnej zodpovednosti. Zdôraznil, že išlo o tri útoky čiastkové útoky, u všetkých je závažnosť nízka, škody sú v malom rozsahu a v bode 1/ v štádiu pokusu. Spôsob konania nie je nijak závažnejší, len ho spájajú určité okolnosti v čase, predmete útoku atď. Trestné činy krádeže sa prísnejšie posudzujú hlavne na základe spôsobenej výšky škody a týmto vzniká závažnosť krádeže. Tiež namietal ako nelogické posudzovať trestný čin krádeže s minimálnymi škodami v sadzbe od troch do desať rokov. K pokusu trestného činu uvedeného v bode 1/ napadnutého rozsudku poukázal na skutočnosť, že svoje konanie prerušil a odišiel. Veci neodcudzil, nespôsobil škodu a tým neporušil vlastnícke právo F. & G. A. B.. Bez spôsobenej ujmy tu je hypoteticky iba predpokladaný následok, že by pravdepodobne mohla byť spôsobená škoda vo výške 287,82 eur, ktorá nevznikla. Vyslovil názor, že pokus trestného činu v bode 1/ sa nemal brať do úvahy ako spáchaný trestný čin na právnickej osobe, nakoľko nebolo porušené právo a ani škoda nevnikla. Zároveň namietal aj nesprávne pričítanie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. vzhľadom na zásadu „ne bis in idem“. Na okolnosť, ktorá je znakom kvalifikovanej skutkovej podstaty, je neprípustné prihliadať ako na príťažujúcu okolnosť. Tým prišlo k nesprávne určenej trestnej sadzbe, nakoľko pomer okolností mal byť 1:0 a znížená horná hranica trestnej sadzby. Prišlo k porušeniu zásady ukladania trestov. Obžalovaný namietal aj postup v prípravnom konaní, ktorým došlo k porušeniu ustanovenia § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. oneskoreným začatím trestného stíhania. Z dôvodov uvedeného porušenia podával sťažnosť dňa 29.06.2023 na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky. O sťažnosti nebol vyrozumený. Záverom žiadal zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa, nakoľko boli porušené zásady ukladania trestov, zásada „ne bis in idem“ a ustanovenie § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por., pre podstatné chyby napadnutého rozsudku bolo porušené právo na spravodlivé súdne konania a tým aj z Ústavy Slovenskej republiky zaručená spravodlivá právna istota.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Preskúmaním veci neboli zistené iné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný požiadal, aby verejné zasadnutie na odvolacom súde bolo vykonané v jeho neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na dôvodoch odvolania odvolávajúc sa na jeho písomné dôvody. Navrhol napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 Tr. por. zrušiť s tým, aby odvolací súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/73/2022 zo dňa 30.11.2022 a obžalovanému podľa § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody.

Zástupca krajského prokurátora uviedol na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, že súd I. stupňa správne zistil skutkový stav, konanie obžalovaného aj správne právne posúdil. Pri ukladaní trestu malo byť však použité aj ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák., pretože sa opätovne dopustil zločinu, avšak keďže nebolo podané odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného, toto pochybenie nemožno napraviť. Z uvedených dôvodov navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa po vykonaní dokazovania vyhlásil rozsudok, proti ktorému obžalovaný podal odvolanie čo do všetkých jeho výrokov, spochybňujúc právne posúdenie skutku, porušenie zásad ukladania trestu, postup v prípravnom konaní a nesprávnu výmeru trestu.

Odvolací súd konštatuje, že skutkové zistenia obsiahnuté v napadnutom rozsudku vo výroku o vine vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. Súd I. stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 ods. 1 Tr. por. súd I. stupňa v potrebnom a dostatočnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a

tiež akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovaného a trestu.

Súd I. stupňa vo svojom rozsudku po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov dospel dôvodne k záveru, že skutky pod bodom 1/ a 2/ uvedené v napadnutom rozsudku sa stali a tieto spáchal obžalovaný, čo vyplýva jednak z jeho vlastného priznania sa, ako aj z výsledkov vykonaného dokazovania a prehratých kamerových záznamov, na ktoré podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal súd I. stupňa.

Pokiaľ ide o bod 3/ uvedený v rozsudku, tu treba konštatovať, že z tohto trestného činu bol právoplatne uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Nitra zo dňa 30.11.2022 sp. zn. 21T/73/2022, pričom už v danom prípade súd neskúmal vinu, ani o tejto nerozhodoval, keďže išlo o čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. Konanie obžalovaného, tak ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku, naplnilo všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., v bode 1/ v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. V súhrne tak nemal odvolací súd pochybnosti o tom, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré mu bolo kladené za vinu.

Odvolací súd vzhľadom na obžalovaným namietané právne posúdenie skutku ako pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., v bode 1/ v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. poukazuje na to, že v danom prípade ide jednoznačne o pokračovací trestný čin, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 122 ods. 10 Tr. zák., podľa ktorého ustanovenia sa za pokračovací trestný čin považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, v spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať trestný čin.

Podľa ods. 13 citovaného ustanovenia, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok.

Ako vyplynulo zo spisu, obvinenému bolo uznesenie o vznesení obvinenia pre skutok v bode 1/ doručené dňa 26.10.2022, pre skutok v bode 2/ dňa 02.11.2022 a pre skutok v bode 3/ bolo obvinenému doručené uznesenie o vznesení obvinenia dňa 07.07.2022. Z uvedeného vyplýva, že všetky skutky spáchal pred doručením uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré mu bolo doručené ako prvé a to dňa 07.07.2022. S poukazom na tieto skutočnosti teda po vznesení obvinenia, t.j. po dni 07.07.2022 sa už nedopustil žiadneho ďalšieho protiprávneho konania, aby bolo možné jednotlivé čiastkové útoky považovať za samostatné trestné činy, ako sa toho domáhal obžalovaný. V danom prípade preto ide o jeden pokračovací trestný čin.

Nemožno súhlasiť ani s námietkami obhajoby, že tieto jednotlivé čiastkové útoky nesúvisia v čase, ani v spôsobe ich konania a takisto ani v predmete útoku. Jednoznačne bolo preukázané, že obžalovaný sa jednotlivých skutkov dopustil krátko po sebe a to dňa XX.XX.XXXX o 10.04 hod. v predajni F. M. H. F. A., v ten istý deň o 17.30 hod. do 18.00 hod. v obchodnom centre I. C. J. O. M. K. K. a následne XX.XX.XXXX v obchodnom centre F. C. v predajni N.. Vo všetkých troch prípadoch išlo o odcudzenie tovaru z predajne (v bode 1/ pokus odcudzenia tovaru), týchto sa dopustil obžalovaný a existuje takisto aj subjektívna súvislosť a jednotiaci zámer obžalovaného, keď tento chcel odcudziť a odcudzil tovar nachádzajúci sa v predajni, pričom musel si byť vedomý, že sa dopúšťa trestného činu. Vzhľadom k týmto skutočnostiam potom ide jednoznačne o pokračovací trestný čin, v danom prípade o zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák. v bode 1/ v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák.

Obžalovaný namietal, že v danom prípade nemohlo byť jeho konanie posúdené ako kvalifikovaný trestný čin s tým, že ho spáchal závažnejším spôsobom konania aj s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák. na viacerých osobách. Jeho tvrdenie, že pokiaľ ide o obchodné spoločnosti, nejde o fyzické osoby a preto nie je možné pri majetkových trestných činoch poškodených (obchodné spoločnosti – právnické osoby) považovať za fyzické osoby, nie je správne. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 9.12.2014 sp. zn. Tpj 69/2014, týkajúce sa zjednotenia výkladu a aplikácie osobitného kvalifikačného pojmu spáchania trestného činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j/ Tr. zák. „na viacerých osobách“ pri trestných činoch proti majetku.

Podľa tohto stanoviska objektom trestných činov proti majetku je ochrana majetku a majetkových práv ustanoveniami uvedenými v štvrtej hlave osobitnej časti Trestného zákona (§ 212 až 249 Tr. zák.).

Individuálnym objektom trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák. je ochrana vlastníckeho vzťahu k určitým veciam, legálnej držby veci a faktickej dispozície s vecou. Predmetom útoku je vec patriaca nositeľovi týchto vzťahov dotknutých protiprávnym zásahom páchatela, vo vzťahu ku ktorému sú hmotné predmety útoku cudzou vecou. Ak je taký čin spáchaný na ujmu viacerých osôb, napr. formou pokračovania v trestnej činnosti, je naplnený znak spáchania činu závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j/ Tr. zák., teda spáchanie činu na viacerých osobách.

Je nesporné, že objektom trestného činu krádeže je ochrana vlastníckych práv k veci a predmetom útoku je cudzia vec. Cudzou vecou je hnutelná vec, ktorá nepatrí páchatelovi vôbec alebo mu nepatrí výlučne a ktorú páchatel pred útokom nemá vo svojej dispozícii. Chráneným objektom je teda niekým vlastnený majetok a to majetok fyzickej alebo právnickej osoby. Samotná vec je potom predmetom takto zákonom chráneného vlastníckeho práva určitého vlastníka resp. vlastníkov, pričom toto právo je objektom trestného činu.

Prisvojením veci sa rozumie získanie možnosti trvalej dispozície s vecou, ktorá nepatrí páchatelovi a tým spôsobenie škody vlastníkovi veci. Zmocnenie sa veci z hľadiska ustanovení § 212 ods. 1 a ods. 2 predpokladá protiprávnu aktivitu nie vo vzťahu k akejkoľvek veci ale vo vzťahu k „cudzej“ veci, teda veci, ktorá je vo vlastníctve inej (odlišnej od páchatela) fyzickej alebo právnickej osoby. Poškodeným je teda ten v zmysle § 46 ods. 1 Tr. por., koho vlastnícke právo bolo trestným činom porušené a ak bolo poškodených viacero (aspoň traja), tak trestný čin bol spáchaný na viacerých osobách. Z uvedeného je teda zrejmé, že aj právnická osoba je v zmysle Trestného poriadku osobou, ktorej právo odcudzením veci, ktoré jej patrili, bolo porušené.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú argumentáciu obžalovaného, že súd I. stupňa nesprávne aplikoval pri právnom posúdení skutku ustanovenie § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., že spáchal čin závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. j/ Tr. zák., teda že spáchal trestný čin na viacerých osobách (aspoň tri), keďže predmetom jeho útoku boli hnutelné veci, ktoré neboli v jeho vlastníctve, ale vo vlastníctve poškodených spoločností F. A. B., K. K. A., B. a N. B., pričom ochrana vlastníckeho práva je poskytovaná tak fyzickej ako aj právnickej osobe. Pokiaľ teda smeroval útok obžalovaného na majetok právnickej osoby, ktorý je taktiež chránený, bol spáchaný z hľadiska účinku na hmotnom predmete útoku, ktorej majetková hodnota vyjadruje spôsobenú škodu. V danom prípade išlo o tri právnické osoby, teda troch poškodených podľa § 46 ods. 1 Tr. por., čím bol naplnený znak osobitného kvalifikačného pojmu, teda že obžalovaný spáchal trestný čin závažnejším spôsobom konania a to na viacerých osobách.

Čo sa týka uvedenej obrany obžalovaného, že čiastkový útok v bode 1/ napadnutého rozsudku bol spáchaný v štádiu pokusu a nespôsobil žiadnu škodu, odvolací súd sa s jeho argumentmi nestotožnil, keďže práve tým, že po vyrušení zamestnancami predajne skryl ruksak pod regál a odišiel následne z predajne, k dokonaniu činu nedošlo, avšak bolo preukázané, že jeho konanie tým, že si do ruksaku vystlaného alobalom vložil tričká, bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorý mal v úmysle spáchať, čím boli naplnené predpoklady pokusu trestného činu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Konanie obžalovaného jednoznačne smerovalo k odcudzeniu tovaru v predajni poškodeného F. A. B., teda Trestným zákonom chránenému vlastníckemu právu uvedenej právnickej osoby, ktorého majetková hodnota vo výške 287,82 eur vyjadruje výšku škody, ktorá by dokonaním čiastkového útoku trestného činu krádeže poškodenému vznikla.

Tiež nepovažoval odvolací súd za dôvodné ani obžalovaným namietané porušenie ustanovenia § 199 ods. 1 , ods. 2 Tr. por., keďže nezistil pri postupe v prípravnom konaní procesné pochybenia, ktoré by mali vplyv na správnosť záverov súdu I. stupňa v napadnutom rozsudku. Pokiaľ obvinený namietal, že nebol vyzrotený o rozhodnutí o jeho sťažnosti proti uzneseniu vyšetrovateľa ČVS: ORP: 868/4-VYS-NR-2022 zo dňa 21.10.2022, poukazuje odvolací súd na vo vyšetrovacom spise sa nachádzajúce uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Nitra č. 2 Pv 420/22/4403-6 zo dňa 28.11.2022 o zamietnutí uvedenej sťažnosti ako oneskorene podanej podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a uznesenie vyšetrovateľa PZ ČVS-ORP/864/4VYS-NR-2022 zo dňa 09.12.2022, ktorým podľa § 188 ods. 4 Tr. por. zobral na vedomie späťvzatie sťažnosti, ktorú za obvineného podal ustanovený obhajca a prevzal ho obžalovaný dňa 14.12.2022 (v odseku 2 vetá druhá odôvodnenia je tiež konštatované, že „Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra dňa 28.11.2022 rozhodol o sťažnosti obvineného uznesením tak, že túto sťažnosť zamietol ako oneskorene podanú“). Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný mal vedomosť o spôsobe vybavenia jeho sťažnosti.

K otázke uloženého trestu a jeho výmery odvolací súd uvádza, že súd I. stupňa v rozsahu predpokladanom § 34 Tr. zák. dostatočne odôvodnil, akými úvahami sa spravoval pri jeho ukladaní a správne prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery, ako aj možnosť jeho nápravy.

Po komplexnom vyhodnotení osobných pomerov obžalovaného zistil súd I. stupňa vyrovnaný pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, keď ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. zohľadnil, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento oľutoval. Správne súd I. stupňa vyhodnotil tiež príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že bol už za trestný čin odsúdený, keď v registri trestov má 23 záznamov, z toho v troch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Aplikáciou uvedenej príťažujúcej okolnosti nedošlo k porušeniu zásad ukladania trestov ani zásady „ne bis idem“, ktoré obžalovaný v odvolaní namietal, keďže v jeho prípade sa nezohľadňovalo len predchádzajúce odsúdenie, ktoré bolo dôvodom právnej kvalifikácie skutkov podľa ustanovenia § 212 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ale všetky jeho predchádzajúce odsúdenia. S poukazom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s takto zistenými poľahčujúcimi okolnosťami a príťažujúcimi okolnosťami v zmysle § 36 a § 37 Tr. zák.

Správne súd I. stupňa ukladal obžalovanému spoločný trest odňatia slobody v súlade s ustanovením § 41 ods. 3 Tr. zák. (pri aplikácii uvedeného ustanovenia dochádza k prelomeniu zásady „ne bis in idem“), keďže obžalovaný sa dopustil ďalších čiastkových útokov, ktoré tvoria súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť a súčasne zrušil výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 21T/73/2022 zo dňa 30.11.2022, právoplatného dňa 30.11.2022, ktorým bol obžalovaný uznávaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. g/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a tiež povinnosť nahradiť škodu vo výške 1 120,- eur poškodenému.

Vychádzajúc z trestnej sadzby zločinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. tri roky až desať rokov je podľa názoru odvolacieho súdu trest uložený obžalovanému v trvaní tri roky, čiže na dolnej hranici trestnej sadzby primeraný a na naplnenie účelu trestu postačujúci. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zákonný bol i výrok o zaradení odsúdeného na výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Odvolací súd považoval za správny aj postup súdu I. stupňa, keď tento rozhodol o nároku na náhradu škody poškodeného N. B. zhodne ako Okresný súd Nitra v konaní pod sp. zn. 21T/73/2022.

Keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.